

ГЛАВА XIX

КУМАНСКИ ТЕРТЕРИЕВЦИ И БДИНСКИ ШИШМАНОВЦИ

Царь Тодоръ Светославъ (1295—1322). — Войни съ Византия. — Георги Тертерий II (1322—1323), последенъ отъ своя родъ. — Михаилъ Бдински (1323—1330). — Несполучливо нападение на Цариградъ. — Битката при Велбжждъ на 28 юлий 1330 год.

Въ Византия не се отнасяли равнодушно къмъ завземането на престола отъ Светослава, но само търсѣли случай да свалятъ смелия младежъ. Нѣколко разположени къмъ гърцитѣ боляри провъзгласили за анти-царь сина на Константинъ Асенъ и Мария *Михаила*, който навлѣзълъ въ България съ гръцка войска, но съ това само се опозорилъ. Смилецовиятъ братъ севастократоръ *Радославъ* билъ сщо изпратенъ отъ императоръ Андроника отъ Солунъ съ отредъ войска въ България, но тамъ билъ разбитъ и ослѣпенъ отъ Тертериевия братъ *Елтимиръ* (Ἐλτιμῆρης), деспотъ Крънски (около Карнобатъ). Съ връщането свободата на плененитѣ въ тоя бой знатни гърци Светославъ освободилъ и баща си Тертерия I, обаче управлението не му предалъ, а се задоволилъ съ това, че му назначилъ единъ градъ, въ който той спокойно доживявалъ своитѣ дни¹.

Сестрата на Светослава, изгонена отъ съпруга си, сръбския кралъ Милутинъ (стр. 216), който я изпратилъ въ Византия, презъ време на пленството си се омъжила за деспота Михаилъ Дука Кутрулъ (1301). Когато последниятъ заедно съ семейството си билъ изпратенъ на заточение подъ предлогъ на държавна измѣна, Светославъ за тая постъпка съ роднинитѣ му обявилъ война на императора Андроникъ. Като че ли той се решилъ на това главно, за да използва бедственото състояние на Византийската империя. Андроникъ тъкмо тогава билъ поставенъ на тѣсно отъ турцитѣ въ Мала Азия. Светославъ, въ съюзъ съ чичо си Елтимиръ, завоевалъ подбалканскитѣ градове и крепости отъ Тунджа до морето: Диамполъ (Ямболъ), Месемврия, Анхиалъ и Созополъ. Войсилъ (Βοσσίλας), по-малкиятъ Смилецовъ братъ, се сражавалъ въ византийската войска. Три години продължила войната съ промѣнливо щастие. Византийцитѣ сполучили при посрѣдството на Смилецовата вдовица, гъркинята, да скарать Елтимира съ Светослава, но този планъ имъ донесълъ малка полза².

Между това въ Азия на мѣстото на селджукскитѣ турци възникнала друга държава, която въ нѣколко само години станала една отъ първитѣ държави на Изтокъ. *Ертогрулъ*, началникъ на една малка родствена на селджуцитѣ орда отъ тюркски чергари, основалъ въ Витиния неголѣма